

ISSN 2786-6238

ДЕРЖАВНА СІМЕЙНА ТА МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА:

законодавство, методи та практики

Загальнодержавне науково-практичне видання

Засновник: Державна установа
«Державний інститут сімейної та молодіжної політики»

Видається чотири рази на рік

2 (2)

2022

Рік заснування: 2021

Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія КВ № 25065-15005Р
від 14.12.2021 року

Видавець:

Державна установа «Державний інститут
сімейної та молодіжної політики»

Головний редактор:

Ф. К. Іллюк

Адреса редакції:

01001, Україна, м. Київ,
вул. Еспланадна, 17, 4 поверх
e-mail: mail@dismp.gov.ua
тел.: (050) 280-98-88

© Редакція журналу «Державна сімейна та молодіжна політика: законодавство, методи та практики»

© Державна установа «Державний інститут сімейної та молодіжної політики»

НАЦІОНАЛЬНІ ТА МІЖНАРОДНІ ПРАКТИКИ ІНСТИТУЦІЙНОЇ ПІДТРИМКИ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

УДК 342.7

Ростислав ДРАПУШКО,

кандидат філософських наук,
виконувач обов'язків директора Державного інституту сімейної
та молодіжної політики

<https://orcid.org/0000-0002-3089-5349>

Павло ГОРІНОВ,

кандидат юридичних наук,
перший заступник директора з науково-дослідної роботи
Державного інституту сімейної та молодіжної політики

<https://orcid.org/0000-0002-8294-2784>

Метою даної статті є дослідження національних та міжнародних практик інституційної підтримки громадських організацій. Методи дослідження: пізнавально-аналітичний, соціологічний, порівняльний та статистичний метод аналізу і метод об'єктивної істини. Зокрема, було з'ясовано, що під громадською організацією розуміється добровільне об'єднання фізичних осіб та/або юридичних осіб приватного права задля того, щоб захищати права і свободи, задовольняти суспільні інтереси, а саме економічні, соціальні, культурні, екологічні та інші. Громадські організації створюються без мети отримання прибутку. Відповідно до своєї суті та призначення будь-яке суспільне об'єднання є некомерційним та не орієнтованим на прибуток, а функціонує для зовсім інших цілей. Інституційна спроможність громадських об'єднань – це результат їх взаємодії разом із державою, що проявляється, зокрема, в здатності громадських організацій виконувати покладені на них функції (наприклад, надавати соціальні послуги) у визначених державою нормативних рамках. Визначено, що щороку Закон «Про Державний бюджет України» формує суму фінансування для співпраці з громадськими організаціями. Державне казначейство є фінансовим

регулятором циклу держфінансування для громадських організацій. Окрім того, вони мають фінансову підтримку і з боку зовнішніх донорів, тож значна частина цього сектора залишається відчутно залежною від міжнародного фінансування. Гранти та програми технічної допомоги – це основне джерело фінансування громадських організацій, що забезпечується коштами інших країн. Для міжнародних донорів Україна – це головна цільова держава, що має найбільшу частку міжнародної донорської допомоги серед країн Східного партнерства. Встановлено, що здійснення підтримки громадських організацій на регіональному рівні відбувається переважно через конкурси. Й саме міжнародні фонди є активними їх учасниками, здійснюючи таким чином посилення та розвиток громадянського суспільства в Україні. Найчастіше міжнародні фонди та громадські об'єднання працюють як грантодавець та виконавець проекту, відповідно. Окреслена донорська роль є надзвичайно важливою в умовах сьогодення.

Ключові слова: громадські організації, інституційна підтримка, державне фінансування, міжнародні договори, громадянське суспільство.

Постановка проблеми та її актуальність. Сучасний розвиток демократичних відносин змушує науковців, теоретиків, практиків, державних службовців, політиків і громадських активістів постійно шукати оптимальні шляхи розвитку українського суспільства, а також ефективну його публічну взаємодію з органами державної влади та місцевого самоврядування. У визначеній ситуації досить важливим є спроможність адекватно реагувати на запити в суспільстві й завдяки чітким та цілеспрямованим діям пропонувати громадянам особливу прагматичну модель публічного спільного управління. Це означає, що індивідуальні та колективні сили громадянського суспільства публічно взаємодіють задля суспільно-корисної діяльності. Спільно з державними та суспільними інституціями можуть виконувати державотворчі завдання. До таких інституцій, що представляють недержавний (неурядовий) сектор, з урахуванням їх інституційно-організаційного потенціалу відносять громадські організації, яким цілком під силу стати важливою допоміжною ланкою соціальної життєдіяльності як для окремих громадян, так і в цілому для всього державного організму. В зв'язку з цим актуальним постає питання підтримки й стимулювання інституцій громадянського суспільства. Таким чином, нагальною є необхідність оптимізації державної політики в напрямку сприяння розвитку системи громадських організацій в Україні.

Метою статті є дослідження національних та міжнародних практик інституційної підтримки громадських організацій.

Методи дослідження: пізнавально-аналітичний, соціологічний, порівняльний, статистичний метод аналізу та метод об'єктивної істини.

Виклад основного матеріалу. В умовах державної незалежності Україна хоча й не швидкими темпами, а поступово й досить динамічно вибудовувала характер демократичних відносин у структуру публічної взаємодії держави та суспільства, кінцевою метою якої є формування стабільної системи правової держави та громадянського суспільства. У цьому напрямі особливе місце відводиться громадським організаціям, які, природно, мають відігравати роль об'єднавчого посередника в суспільно-політичних процесах та взяти на себе місію демократичного міжінституційного управлінського центру.

Громадська організація – це центр акумулювання соціально орієнтованої політики держави і громадянського суспільства, завдяки якій відкриваються широкі можливості для суспільно-політичної ініціативи громадян. Основна мета зазначеного полягає в тому, щоб здійснювати самоврядування й динамічний розвиток публічно-управлінських відносин [1].

Утворення громадських організацій в Україні відбувається відповідно до конституційного права на об'єднання (ст. 36 Конституції України) [2]. Враховуючи це, засноване на демократичних підвалинах регулювання організації та діяльності громадянських структур сприяє ефективній реалізації означеного права. Найзначиміша особливість демократичної правової держави полягає в ініціативному залученні громадськості до ухвалення владою суспільно значущих для цієї спільноти індивідів рішень. Аналізуючи суспільну дійсність постіндустріальних країн, переконуємося, що найбільш конструктивним та оперативним методом, завдяки якому можна досягнути окресленої мети, є саме залучення до цього процесу широкого кола громадськості, а не осіб індивідів.

Саме ця частина суспільства організовується в інститути громадянського суспільства, які, власне, і є громадськими організаціями. Порядок утворення, інституціалізації та функціонування цих організацій загалом регламентується Конституцією України, а також Законом «Про громадські об'єднання» [3]. Крім вищезазначеного закону, який є загальним, діє й низка спеціальних законів щодо громадських об'єднань, зокрема: «Про молодіжні та дитячі громадські організації», «Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності», «Про благодійну діяльність та благодійні організації», «Про свободу совісті та релігійні організації» та інші. В контексті євроінтеграційного вектору України вдосконалення чинного законодавства щодо громадських об'єднань слід здійснювати відповідно до міжнародних стандартів – як про права особистості (Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. [4]), так і про громадські організації (Рекомендація СМ / Rec (2007) 14 Комітету міністрів Ради Європи державам-членам (Щодо правового статусу неурядових організацій) [5] й Фундаментальні принципи щодо статусу неурядових організацій в Європі (2002 р.) [6]).

Органами державної влади здійснюється інституційна підтримка громадських організацій. Так, до прикладу, в дослідженні «Державне фінансування організацій громадянського суспільства» йдеться про державне фінансування на національному та регіональному рівнях. Ним охоплюються питання фінансових ресурсів, які громадські організації отримують завдяки програмам надання грантів, підтримки статутних заходів, державних закупівель, замовлення соціальної послуги та за рахунок громадських бюджетів. Мета окресленого документа полягає в створенні, з метою вдосконалення системи державного фінансування для громадських організацій у цілому та висвітленні основних аспектів, які варто враховувати в умовах запуску такого процесу.

На регіональному рівні фінансова підтримка громадських організацій надається, насамперед, на підтримку молодіжних і дитячих громадських організацій, а також організацій інвалідів та ветеранів. Це відбувається відповідно до вимог ст. 91 Бюджетного кодексу України, що стосується внесення до видатків місцевих бюджетів коштів на програми місцевого значення щодо дітей, молоді, жінок, сім'ї та програми соціального захисту окремих категорій населення [7]. Підтримка громадських організацій на регіональному рівні відбувається переважно через конкурси, проведення яких організовується підрозділами обласних державних адміністрацій, що відповідають за питання внутрішньої політики та комунікацію з громадянським суспільством.

Відповідно до положень законодавства України, система фінансової підтримки громадських організацій теоретично схожа на розвинуті системи:

- 1) державні кошти розподіляються на конкурсній основі;
- 2) неконкурентні (прямі) процедури;
- 3) громадські організації беруть участь у державних закупівлях;
- 4) громадські організації залучаються до надання соціальних послуг.

Зазначимо, що в 2021 році державне фінансування громадських організацій помітно збільшилося. Так, до прикладу:

- на підтримку громадських організацій осіб з інвалідністю було виділено 91,3 млн грн (у 2020 – 66);
- для організацій фізкультурно-спортивного спрямування — 65 млн грн;
- на заходи державної політики з питань молоді та підтримку молодіжних і дитячих громадських організацій – до 75 млн гривень.

Стосовно максимальної суми фінансової підтримки одного проекту молодіжних і дитячих громадських організацій за рахунок коштів державного бюджету, то вона зросла з 500 до 700 тис. гривень [4]. Слід додати, що окрім державної фінансової підтримки, системною зміною державної політики варто визнати процес забезпечення рівних умов фінансування громадських організацій і

звуження позаконкурсних механізмів. Після того, як було внесено необхідні зміни до урядових постанов про надання фінансової підтримки з державного та місцевого бюджетів для громадських об'єднань, створено необхідне нормативне підґрунтя для переведення фінансування громадських організацій осіб з інвалідністю [8] та ветеранів на конкурсній основі [9]. У вересні 2021 р. Міністерством цифрової трансформації було організовано презентацію сервісу для проведення е-конкурсів проєктів громадських організацій.

Зазначимо, що модуль електронних конкурсів – це спільна розробка Мінцифри, Мінмолодьспорту, Мінветеранів, Мінсоцполітики, програми «Електронне урядування задля підзвітності влади та участі громади», EGAP (реалізується Фондом «Східна Європа») та громадської організації «Український незалежний центр політичних досліджень».

Варто вказати й те, що діяльність багатьох українських громадських організацій була б неможливою без підтримки міжнародних донорів. Серед найбільших із них слід виділити: Сполучені Штати Америки (близько 370 млн дол. США щороку) та Європейський Союз (близько 310 млн євро щороку, включаючи, зокрема, секторальну бюджетну підтримку). У цьому зв'язку варто назвати також Канаду, Федеративну Республіку Німеччину, Нідерланди, Швецію, Швейцарію, Японію, Данію, організації системи ООН, Світовий банк, Європейський банк реконструкції та розвитку тощо. Зокрема, існуюча підтримка з боку ЄС у здійсненні реформ в Україні складається з різних видів фінансової та технічної допомоги [10, с. 7].

Найбільшими міжнародними донорами є:

- 1) Friedrich Ebert Stiftung;
- 2) Konrad Adenauer Foundation;
- 3) делегації Європейської Комісії в Україні;
- 4) Freedom House;
- 5) USAID Agency;
- 6) McArthur Foundation;
- 7) Міжнародний фонд «Відродження» (фонд Дж. Сороса);
- 8) Фонд «Євразія»;
- 9) Фонд «Східна Європа»;
- 10) C. S.Mott Foundation, Know-How Fund;
- 11) World Bank;
- 12) Міжнародний медіа-центр (ММЦ) – Інтерньюз;
- 13) Counterpart International;
- 14) Посольства США, Великої Британії, Нідерландів, Канади тощо [11].

Зазначимо й те, що на сучасному етапі розвитку саме міжнародні донори змушують громадські організації займатися власним інституційним розвитком, оскільки вони вимагають та стимулюють, крім того, значно дисциплінують організації. Варто вказати, що для створення пропозиції міжнародними донорами реалізуються програми інституційного й організаційного розвитку. Такими програмами називають системні повноцінні проекти для підтримки та розвитку організаційної спроможності громадських організацій із наявністю фінансового забезпечення. На сьогоднішній день в Україні існує декілька таких програм. Певна частина з них чітко спрямована на визначення типу громадських організацій.

Серед учасників програм інституційного розвитку вкажемо Міжнародний фонд «Відродження», який є однією з найбільших благодійних фондаций. Зазначений фонд разом із Посольством Швеції в Україні надає підтримку та сприяє розвитку аналітичних центрів в Ініціативі «Підтримка аналітичних центрів в Україні», що реалізовувалася з жовтня 2017 по грудень 2020 рр. Крім того, «Ініціатива з розвитку екологічної політики та адвокації в Україні» (EPAIU), спрямована на розвиток громадських організацій, які здійснюють роботу в екологічній сфері, та реалізується із січня 2019-го по грудень цього року.

У зазначеному випадку інституційна підтримка отримується аналітичними центрами, що працюють у сферах екології та захисту довкілля. До іншого системного формату надання інституційної підтримки громадським структурам відноситься українська організація ІСАР «Єднання». Цей проект тривав з 11 липня 2014-го по 10 липня 2019 року. Його мета полягала в тому, щоб розвивати спроможність громадянського суспільства та сприяти зміцненню організаційного потенціалу громадських організацій в Україні з метою надати їм можливість більш ефективно обстоювати права й інтереси громадян, здійснюючи при цьому громадський контроль за діями влади [12].

Завдяки їх платформі «Маркетплейс» в організації можна було самостійно знаходити собі провайдера (надавача) послуг у сфері організаційного розвитку, яку вона визначає, проходячи самооцінку власної спроможності. Командою «Єднання» пропагувалася ідея «простору для розвитку у власному темпі». Оскільки ніхто не знає як швидко вона може розвиватися, то вони просто створювали сприятливі можливості, оскільки впевнені – втручання й примушування до організаційних змін не приносить жодної користі.

Щодо визначеної групи організацій, то підтримка здійснюється також організацією «Раст», проектом «ENGAGE» та програмою «Жінки України: залучені, спроможні, незламні», фінансування якої відбувається за сприяння Міністерства закордонних справ Канади. Реалізація даної програми почалася в березні 2019-го

й триватиме до червня 2024 року. Основна її мета полягає в тому, щоб зміцнити спроможність і розвиток сталості місцевих жіночих організацій в Україні, особливо тих, які представляють інтереси вразливих та маргіналізованих жінок і дівчат. Крім того, завдяки цій програмі надається допомога в покращенні програмної діяльності та ведення адвокації тощо. Таким чином, обрана цільова група організацій, а це саме жіночі організації [13].

Програма сприяння малим проектам з Корпусом миру США в якості виконавця. Вказана програма стартувала 1 жовтня 2018-го й триватиме до 30 вересня 2023 року. Мета проекту полягає в розвитку потенціалу місцевих громад та організацій, завдяки наданню невеликої фінансової підтримки на проекти їх жителів (особливо міст та селищ, де працюють волонтери Корпусу миру США) [14].

Згадаємо і Європейський фонд за демократію, який є донорською організацією, що діє в 16 державах (країни Європейської політики сусідства). Його тактика підлаштовуватися під потреби грантоотримувачів, працювати гнучко, враховуючи стан конкретної країни. Варто додати, що цим фондом проводяться регулярні консультації з відповідними інституціями ЄС, а також іншими суб'єктами. Основна мета цих дій полягає в тому, щоб уникнути дублювання діяльності, координації, взаємодоповнюваності та сукупної вигоди з інструментами підтримки ЄС. Фонд використовує досвід держав-членів ЄС, які історично пройшли через перехідний період до демократії. На сьогодні цим фондом фінансується 333 ініціативи, з них в Україні — 63 [15].

Слід згадати й **Національний фонд демократії (NED)**. Це — приватна неприбуткова організація, завдяки якій відбувається зростання та зміцнення демократичних інститутів у всьому світі. Щорічно NED надається понад 1 600 грантів, що спрямовуються на підтримку проектів неурядових груп за кордоном, які працюють на досягнення демократичних цілей у більш ніж 90 країнах світу [16]. Сума гранту залежить від того, які розміри та обсяги проекту, середній грант надається на суму 50 000 доларів США на 12 місяців.

За період роботи фонду в Україні або для України було профінансовано близько 54 ініціатив на загальну суму 5 089 294 млн доларів. Наприклад, фонд надав 46,680 тис. дол. Львівській освітній фундації, яка залучила 700 молодих людей із 25 регіонів України для участі в серії волонтерських таборів, що сприяли розвитку волонтерства та громадської активності, а також руйнували усталені міжрегіональні стереотипи [17].

Висновки. Отже, під громадською організацією розуміємо добровільне, незалежне, неприбуткове об'єднання громадян, що засновується на спільності інтересів її членів. Діяльність громадських організацій охоплює широке коло соціальних питань, і саме тому вони є ефективними партнерами держави в

розв'язанні суспільних проблем. Зокрема, громадські організації займаються проведенням консультацій та виробленням ефективних рішень; надають громадянам соціальні послуги, за які не береться бізнес через їх низьку прибутковість; поширюють благодійництво тощо. В умовах сьогодення громадські організації поступово розширюють і власні джерела фінансування, але, попри це, міжнародні донори залишаються головним джерелом підтримки громадського сектора, проте не єдиним. Наразі значно розширюється фінансування за рахунок державних і місцевих бюджетів, залучаються кошти бізнесу, благодійних внесків тощо.

Список використаних джерел

1. Токар М. Громадські організації України в системі розвитку публічно-управлінських відносин: монографія / Львівський регіональний інститут державного управління НАДУ при Президентіві України. Львів: ЛРІДУ НАДУ, 2020. 412 с.
2. Конституція України. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30, ст. 141; ВВР 2016, № 31, ст. 545. База даних «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
3. Про громадські об'єднання: Закон України від 22.03.2012 р. № 4572-VI. Відомості Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4572-17>
4. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. Ратифіковано Законом № 475 / 97-ВР від 17.07.1997 р. Відомості Верховної Ради України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_004
5. Рекомендація СМ / Rec (2007) Комітету міністрів Ради Європи державам-членам (Щодо правового статусу неурядових організацій). Відомості Верховної Ради України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_937
6. Фундаментальні принципи щодо статусу неурядових організацій в Європі. Відомості Верховної Ради України. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_209
7. Костенко А. М. Фінансова спроможність організацій громадянського суспільства в Україні в контексті забезпечення їх інституційної спроможності // Вісник Національного технічного університету України. Київський політехнічний інститут. Політологія. Соціологія. Право. (1). 2019. С. 49—54.
8. Деякі питання надання фінансової підтримки громадським об'єднанням осіб з інвалідністю: постанова Кабінету Міністрів України від 03.03.2020 р. № 166. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/166-2020-%D0%BF#Text>
9. Деякі питання надання фінансової підтримки громадським об'єднанням ветеранів: постанова Кабінету Міністрів України від 14.02.2018 р. № 156.

URL: <https://www.kmu.gov.ua/npras/deyaki-pitannya-nadannya-finansovoyi-pidtrimkigromadskim-obyednanniam-veteraniv>

10. Як Євросоюз міг би пришвидшити реформи в Україні? Дослідження Інституту світової політики. Київ, 2015. 27 с.

11. Громадські організації: як це працює, чому я обрав ГО «Центр розвитку міста»? URL: <https://www.prostir.ua/?blogs=hromadski-orhanizatsiji-yak-tse-pratsyuje-chomu-ya-obrav-ho-tsentr-rozvytku-mista>

12. Офіційний сайт проекту USAID ICAP «Єднання». URL: www.isar.net.ua

13. Програми інституційного розвитку ОГС в Україні: вплив держави, донорів та ОГС на формування запиту. URL: <https://kse.ua/wp-content/uploads/2021/07/Valeriya-Didik-Master-thesis.pdf>

14. Демократія, права людини та врядування. Проєкти USAID. URL: <https://www.usaid.gov/uk/ukraine/democracy>

15. ЕФД. Наша місія. Офіційний сайт Європейського фонду за демократію. URL: <https://www.democracyendowment.eu/ru/about-eed/>

16. Донець М. О. Вплив міжнародних фондів на розвиток громадянського суспільства в Україні. 2019. С. 129—132.

17. О программе финансирования National Endowment for Democracy / Офіційний сайт NED. URL: <https://www.ned.org/apply-forgrant>

References

1. Tokar M. Public organizations of Ukraine in the system of development of public-management relations: a monograph / Lviv Regional Institute of State Administration of National Academy of Sciences under the President of Ukraine. Lviv: LRIDU NADU, 2020. 412 p.

2. Constitution of Ukraine. Information of the Verkhovna Rada of Ukraine. 1996. №. 30, Art. 141; VVR 2016, No. 31, Art. 545. Database «Legislation of Ukraine» / Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <https://law.advice.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

3. On public associations: Law of Ukraine dated March 22, 2012 No. 4572-VI. Information of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: <https://law.advice.gov.ua/laws/show/4572-17>

4. The Convention on the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms of 1950. Ratified by Law No. 475 / 97-VR dated 07.17.1997. Information of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: https://law.advice.gov.ua/laws/show/995_004

5. Recommendation CM / Rec (2007) of the Committee of Ministers of the Council of Europe to member states (Regarding the legal status of non-governmental

organizations). Information of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: https://law.advice.gov.ua/laws/show/994_937

6. Fundamental principles regarding the status of non-governmental organizations in Europe. Information of the Verkhovna Rada of Ukraine. URL: https://law.advice.gov.ua/laws/show/994_209

7. Kostenko A. M. Financial possibility of civil society organizations in Ukraine in the context of ensuring their institutional ability. Bulletin of the National Technical University of Ukraine Kyiv Polytechnic Institute. *Politology. Sociology. Right.* (1). 2019. Pp. 49—54.

8. Some questions of grant of sponsorship by the public association of persons with disability: resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated 03.03.2020 No. 166. URL: <https://zakon.advice.gov.ua/laws/show/166-2020-%D0%BF#Text>

9. Some issues of providing financial support to public associations of veterans: Decree of the Cabinet of Ministers of Ukraine dated February 14, 2018 No. 156. URL: <https://www.km.gov.ua/npas/deyaki-pitannya-nadannya-finansovoyi-pidtrimkigromadskim-obyednannyam-veteraniv>

10. How could the European Union accelerate reforms in Ukraine? Research of the Institute of World Politics. Kyiv, 2015. 27 p.

11. Public organizations: how it works, why I chose the «City Development Center» NGO. URL: <https://www.spread.ua/?blogs=hromadski-orhanizatsiji-yak-tse-pratsyuje-chomu-ya-obrav-ho-tsentr-rozvytku-mista>

12. Official website of the USAID ISAR project «Unification». URL: www.isar.net.ua

13. Programs of institutional development of CSOs in Ukraine: the influence of the state, donors and CSOs on the formation of demand. URL: <https://kse.ua/wp-content/uploads/2021/07/Valeriya-Didik-Master-thesis.pdf>

14. Democracy, human rights and governance. USAID projects. URL: <https://www.usaid.gov/uk/ukraine/democracy>

15. EFD. Our mission. Official website of the European Endowment for Democracy. URL: <https://www.democracyendowment.eu/ru/about-eed/>

16. Donets M. O. The influence of international funds on the development of civil society in Ukraine. 2019. P. 129—132.

17. About the National Endowment for Democracy funding program / NED website. URL: <https://www.Sunday.org/apply-forgrant>

Rostyslav DRAPUSHKO, Pavlo GORINOV. National and international practices of institutional support of public organizations.

Objective of the article is studying of national and international practices of institutional support of public organizations. Research methods: cognitive analytical, sociological, comparative and statistical, method of analysis and objective truth, etc. In particular, it was clarified that a public organization is a voluntary association of individuals and/or legal entities under private law, in order to protect rights and freedoms, satisfy public interests, namely: economic, social, cultural, environmental and other. Public organizations are created without the goal of making a profit. According to its essence and purpose, any public association is non-commercial, which is not primarily profit-oriented, but functions for completely different purposes. The institutional capacity of public associations is the result of their interaction together with the state, which is manifested in particular in the ability of public organizations to perform the functions assigned to them (for example, to provide social services) within the regulatory framework defined by the state. It was determined that every year the law "On the State Budget of Ukraine" determines the amount of funding for cooperation with public organizations. The State Treasury is the financial regulator of the state funding cycle for public organizations. They have strong financial support from external donors, a large part of the sector remains heavily dependent on international funding. Grants and technical assistance programs are the main source of funding for non-governmental organizations funded by other countries. For international donors, Ukraine is the main target country with the largest share of international donor aid among the Eastern Partnership countries. It was revealed that the implementation of support for public organizations takes place at the regional level mainly through competitions. International funds are active participants in the strengthening and development of civil society in Ukraine. Most often, international foundations and public associations work as a grantor and project executor, respectively. The defined donor role is extremely important in today's environment.

Key words: *public organizations, institutional support, state funding, international agreements, civil society.*